

Rättsfallssamlingen

Mål T-240/10

**Ungern
mot
Europeiska kommissionen**

”Tillnärmning av lagstiftning — Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön — Förfarandet för godkännande att släppas ut på marknaden — Vetenskapliga yttranden från Efsa — Kommittéförfarande — Det föreskrivande förfarandet — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Prövas ex officio”

Sammanfattning – Tribunalens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 13 december 2013

1. *Talan om ogiltigförklaring — Grunder — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Den institution som har antagit den angripna rättsakten saknar behörighet — Rättens prövning ex officio — Villkor — Iakttagande av den kontradiktoriska principen*

(Artikel 263 FEUF)

2. *Talan om ogiltigförklaring — Grunder — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Räckvidd — Åsidosättande av handläggningsregler — Förfarandet för godkännande att släppa ut genetiskt modifierade organismer på marknaden — Kommissionen har inte förelagt de behöriga föreskrivande kommittéerna de ändrade utkasten till beslut om godkännande — Omfattas — Följd — Nämda beslut om godkännande är ogiltiga*

(Artiklarna 263 andra stycket FEUF och 264 första stycket FEUF; Europaparlamentets och rådets förordning nr 1829/2003; Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18; Rådets beslut 1999/468, artikel 5)

3. *Unionsrätt — Tolkning — Institutionernas rättsakter — Motivering — Beaktande — Beslut som baseras på yttranden från en vetenskaplig myndighet — Inkorporerande av innehållet i dessa yttranden i motiveringen till sådana beslut*

1. Ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, utgör en grund avseende tvingande rätt som unionsdomstolen ska pröva ex officio. Det samma gäller bristande behörighet i den mening som avses i nämnda artikel. Dessutom ska unionsdomstolens skyldighet att ex officio pröva en grund avseende tvingande rätt tillämpas med beaktande av den kontradiktoriska principen.

(se punkterna 70 och 71)

2. Det innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter bland annat när en förfaranderegler inte har iakttagits och utgången av förfarandet eller innehållet i den antagna rättsakten hade kunnat bli väsentligt annorlunda om regeln hade iakttagits.

Vad gäller de åtgärder som kommissionen föreslog angående utsläppandet på marknaden av genetiskt modifierade organismer ska dessa antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet, såsom detta regleras i artikel 5 i beslut 1999/468 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Enligt detta förfarande är kommissionen skyldig att förelägga den behöriga föreskrivande kommittén ett utkast till åtgärder.

I den mån det kan anses att utgången av ett förfarande för godkännande av utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer eller innehållet i de antagna godkännandebesluten hade kunnat bli väsentligt annorlunda om kommissionen hade iakttagit det förfarande som föreskrivs i artikel 5 i beslut 1999/468 innebär detta att om kommissionen antar beslut om utsläppande på marknaden utan att förelägga de behöriga föreskrivande kommittéerna de ändrade utkasterna till dessa beslut om godkännande åsidosätter kommissionen sina förfarandemässiga skyldigheter enligt artikel 5 i beslut 1999/468 och bestämmelserna i direktiv 2001/18 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220 och förordning nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel, som hänvisar till dessa, och kommissionen har därigenom även åsidosatt väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263 andra stycket FEUF, som tribunalen är skyldig att pröva ex officio. Sådana beslut är således, i enlighet med artikel 264 första stycket FEUF, ogiltiga till sin helhet.

(se punkterna 80, 84, 85 och 87)

3. Artikeldelen i en unionsrättsakt kan inte skiljas från dess motivering och ska tolkas med beaktande av de skäl som föranledde att rättsakten antogs, eftersom rättsakten utgör en helhet. Genom att basera sina beslut på yttranden från en vetenskaplig myndighet, inkorporerar institutionen innehållet i dessa yttranden i den bedömning som styr antagandet av dess beslut, och i motiveringen till dessa beslut.

(se punkterna 90 och 91)